

forbehold om de særlige ansættelsesvilkår, hvorom der eventuelt måtte blive rejst krav ved en endelig ordning af de motorsagkyndiges og færdselsbetjentes forhold. Da justitsministeriet yderligere i august 1955 modtog en henvendelse fra Landsforeningen af motorsagkyndige, der stillede krav om en ændring i forhold til betænkningens forslag om aflønning og pensionering af motorsagkyndige med teknikumuddannelse, anså justitsministeriet det ikke for muligt, som det oprindeligt havde været tanken, at fremsætte lovforslag om ændring af færdselslovens § 75 ved begyndelsen af folketings-samlingen 1955-56.

Efter at Landsforeningen af justitsministeriets motorsagkyndige i en skrivelse af 21. marts 1956 har henstillet, at der snarest må blive fremsat lovforslag om ændring af de motorsagkyndiges ansættelses- og lønforhold på grundlag af den foreliggende betænkning, har justitsministeriet indledt forhandlinger med Ingeniør-Sammenslutningen angående spørgsmålet om, hvorvidt det kunne påregnes, at man efter en gennemførelse af betænkningens forslag ikke ville opretholde den bestående specielle blokade af stillingerne i færdselspolitiet og som motorsagkyndige, og justitsministeriet har fra Ingeniør-Sammenslutningen modtaget en erklæring, (bilag 2), der frafalder det særlige forbehold i sammenslutningens erklæring af 22. februar 1955.

Forudsætningerne for en gennemførelse af betænkningens forslag er herefter efter justitsministeriets opfattelse tilstede, og justitsministeriet må anse det for særdeles magtpåliggende, at den nu gældende ordning snarest afløses.

Justitsministeriet har den 7. december 1955 nedsat et udvalg med den opgave at overveje en rationalisering af ordningen med hensyn til foretagelsen af de i færdselsloven omhandlede undersøgelser og prøver og herunder tage stilling til, hvilke faglige kvalifikationer der bør kræves til de forskellige grene af arbejdet. Selv om resultatet af dette udvalgs arbejde muligt på et senere tidspunkt kan føre til, at lønspørgsmålene må tages op til fornyet overvejelse i forbindelse med en omordning af motorsagkyndig-institutionen, kan det ikke antages, at en sådan nyordning vil berøre den nu foreslåede overgangsordning, idet en nyordning ikke vil kunne gennemføres uden en overgangsordning, og den i nærværende lovforslag omhandlede overgangsordning derfor vil indgå som et nødvendigt led i en eventuel senere ændring af de motorsagkyndiges forhold.

Justitsministeriet anser ordningen af de nuværende motorsagkyndiges lønforhold for at være særdeles betydningsfuld og finder det derfor ikke

forsvarligt at udskyde ændringen af de motorsagkyndiges ansættelses- og lønforhold, indtil resultatet af det nævnte udvalgs arbejde foreligger.

Til afsnit A.

Stk. 1 svarer til 1. led i færdselslovens § 75, stk. 1, dog at det udtrykkelig er præciseret, at det påhviler de motorsagkyndige udover foretagelse af undersøgelser og prøver at yde teknisk sagkyndig bistand ved myndighedernes behandling af sager vedrørende køretøjer. En sådan bistand er også hidtil ydet. Bestemmelsen er ikke til hinder for, at der ydes de motorsagkyndige vederlag for sådan bistand, hvor dette måtte have særlig hjemmel.

Stk. 2 hjemler justitsministeriet adgang til at beskikke polititjenestemænd til at afholde førerprøver. Sådanne beskikkelser er i de senere år foretaget i et vist omfang, hvor det har været nødvendigt for at tilvejebringe en påkrævet aflastning af motorsagkyndige. De hidtil indvundne erfaringer med denne ordning har været gunstige, og det vil også i fremtiden være påkrævet, at justitsministeriet har adgang til at beskikke polititjenestemænd til aflastning af motorsagkyndige og for at kunne tilrettelægge en passende inddeling af de motorsagkyndiges områder, jfr. herved bemærkningerne til afsnit C.

Til afsnit B.

Afsnit B indeholder bestemmelserne om aflønning af motorsagkyndige, der fremtidig ansættes, og af nuværende motorsagkyndige, der ikke vælger den i afsnit C omhandlede overgangsordning. For så vidt angår civilingeniører, vil lønnen blive fastsat i overensstemmelse med den tidligere nævnte overenskomst af 10. juni 1955, der medfølger nærværende forslag som bilag 1. Teknikumuddannede motorsagkyndige påtænkes, så længe der ikke foreligger nogen ny lønordning, aflønnet efter de samme regler som andre løst ansatte teknikumuddannede funktionærer i statens tjeneste, d. v. s. for tiden med en grundløn begyndende med 3 900 kr. stigende til 4 860 kr. med tillæg efter de for statens tjenestemænd gældende regler.

Der er ikke i en årrække antaget motorsagkyndige, der ikke er ingeniøruddannede, men såfremt der fremtidig skulle blive tale derom, må der i hvert enkelt tilfælde tages stilling til, hvorledes lønnen skal fastsættes. For så vidt nuværende motorsagkyndige uden ingeniøruddannelse vælger den under B anførte ordning, agter justitsministeriet at foreslå folketingets finansudvalg, at de aflønnes efter samme regler som teknikum-ingeniører.